

Volem que tornen els diners i per això des de Compromís varem portar en setembre de 2013 el cas Valmor al Tribunal de Comptes, perquè el nostre objectiu és que vostés tornen els diners que han malbaratat. Volem que tornen els diners, perquè en esta terra la gent ho està passant molt mal. Volem que tornen els diners, per exemple, per a pagar les ajudes a l'habitatge. I ací li he de confessar una cosa, hui he sentit vergonya, he sentit vergonya d'un president que trau pit d'un Consell morós. He fet el càlcul, estan tardant de mitjana 4 anys, 1 mes i 14 dies en pagar les ajudes a l'habitatge o les que no pagaran mai, com la de les 501.

Senyor Fabra, la corrupció és del seu partit. No volem que demane perdó i ací no ha passat res. El que volem és saber quan tornaran vostés els diners. Van a personar-se per a reclamar els diners que han furtat als valencians i valencianes?

El senyor president:

Gràcies, senyor Ferri.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència, Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ferri, li ho tornaré a repetir. No sé, les facultats de dret estan plenes d'estudiants, però igual tenen un lloc.

L'escrit de qualificació del ministeri fiscal, i s'entén que el ministeri fiscal defén els interessos generals, defén els interessos generals, en la peça de responsabilitat civil, no parla de cap d'indemnització que s'haja de tornar a l'administració de La Generalitat, no parla de tornar diners.

Per tant, siguen vostés rigorosos amb el que diuen, no facen demagògia i esperen al resultat. Mire, hui el seu síndic ha sigut prudent en una cosa, ha repetit en diverses vegades «i si la sentència confirma que... I si la sentència confirma que...». És veritat, deixe'm treballar a la justícia. Estan vostés tota la legislatura intentant substituir els jutges i els fiscals, judicialitzant la vida política. I aixina els aniran, que volien ser la segona força política d'esta comunitat en les pròximes eleccions i van a quedar-se en la quarta com a màxim.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor vicepresident.
Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Mire, senyor Fabra, *la niña de Rajoy* també estava darrere de vosté, ¿se'n recorda? Perquè qui és Alberto Fabra? «Yo no respondo por actos que se han cometido antes de la llegada a mi cargo.» Vosté és diputat autonòmic des de 2007, quan suposadament se va finançar il·legalment la campanya que el va fer a vosté diputat i que l'ha fet a vosté sentar-se ahí en la cadira de president de la Generalitat valenciana. Per tant, vosté ha de respondre també, per eixos fets que l'han portat a vosté ser el president de tots els valencians i valencianes.

I la meua pregunta, que per això volem que siga vosté president: ¿Qué no entiende de lo que está diciendo el juez? El jutge està dient que vostés van vindre dopats a les eleccions i que hi ha determinats empresaris i intermediaris al mig de vostés, *el de la niña del Bigotes*, que se van dedicar a pagar la seua campanya perquè rebien coses a canvi, adjudicacions públiques, contractacions públiques, diners dels valencians i valencianes.

El seu govern està fent alguna cosa per a comprovar si efectivament estos empresaris se van dur, cruet, en adjudicacions públiques els diners que després el van fer a vosté president de la Generalitat valenciana?

El senyor president:

Gràcies.

La senyora Mollà Herrera:

Això és una acció de govern. Això es una línia roja. Els diners de tots i... (*El president desconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Gràcies.
Senyor vicepresident. (*Remors*)

Senyores i senyors diputats, pregue silenci.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència, Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

Senyora Mollà, mentre un jutge no diga el contrari, insistisc que hui el seu síndic ha sigut ponent, mentre no diga el contrari, les contractacions que s'han fet des de La Generalitat són legals, s'ajusten a la llei de contractes públics, estan fiscalitzades. Les adjudicacions les fa una taula de contractació, que és fonamentalment tècnica, personal funcionari.

I, mire, un mantra que han repetit vostés tota la legislatura, «és que han anat a les eleccions dopats, és que tal...». Miren, pensar que el Partit Popular ha guanyat les eleccions per més o menys actes electorals, hipotèticament, és insultar la intel·ligència dels ciutadans. (*Aplaudiments*) El partit...

Miren, vostés, vostés han perdut eleccions, han perdut eleccions en esta comunitat perquè són molt roïns. Vostés van a perdre les eleccions del dia 24 de maig perquè són molt roïns. I la resta són històries de mal pagador.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor vicepresident.
Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida.

Senyor Blanco, té la paraula.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, jo no faré bromes sobre la seua candidatura, perquè no està la cosa per a bromes. La cosa és molt seriosa...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor Blanco Giner:

...A pocs mesos de les eleccions autonòmiques, i avançant-se als terminis establerts, el seu Consell ha blindat i ha ampliat els concerts educatius.

Li pregunte, senyor Fabra, ¿és que pensa vosté deixar nugada i ben nugada la privatització dels serveis públics davant la possibilitat d'un canvi de govern?

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor Blanco, se equivoca una vez más en el planteamiento.

En primer lugar, no va a haber cambio de gobierno. Con lo cual, usted no va a tener la posibilidad de hacer lo que le gustaría. (*Aplaudiments*)

Y, ¡fíjese!, usted habla de blindar conciertos y privatizar servicios públicos. Ni lo uno ni lo otro, señor Blanco.

En relación a los conciertos educativos, no hemos blindado nada. Lo único que hemos hecho ha sido cumplir lo establecido en la LOMCE, ampliando la duración, de cuatro a seis años, que son los cursos que tiene la Educación Primaria, señor Blanco, nada más. Y es lo razonable, porque tenemos en cuenta que ese es el período de tiempo que tienen que estar estudiando los alumnos.

Y cuando se habla de conciertos, no se tiene que hablar de privatización. Eso es lo que a ustedes les gusta. Pero es que, señor Blanco, ustedes han estado hasta hace muy poco tiempo cogobernando en Andalucía. ¿En Andalucía no hay conciertos, señor Blanco? ¿O solo dicen aquí lo que les interesa y se olvida de lo que pueden estar haciendo en otras comunidades? (*Aplaudiments*)

¡Fíjese!, nosotros, que le quede muy claro, señor Blanco –porque además lo hemos demostrado durante estos cuatro años difíciles, donde, como antes les comentaba, han caído los ingresos de la administración–, apostamos por una educación y una sanidad pública, gratuita, de calidad y universal. Y eso es lo que hemos hecho y no lo que ustedes han estado diciendo durante todo este tiempo.

Porque, es curioso, a pesar de sus advertencias, no hemos cerrado ni un solo colegio en la Comunidad Valenciana. Y, sin embargo, ahora, a final de legislatura, el que quiere cerrarlos es usted. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Moltes gràcies, senyor president.
Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, el resultat electoral el sabrem el 24 de maig, i vorem si és cert el que vosté diu ací en la trona o el que els seus diputats diuen en els corredors, *off the record*, que estan ja preparant les maletes. I diuen, «quan vostés manen...», (*veus*) perquè vostés van a perdre.

En qualsevol cas, hi ha un altre símptoma. I és que, senyor Fabra, vosté es comporta com aquells presidents que saben que els queda poc de temps i tracten de deixar ja coses fetes, decisions controvertides, d'última hora, l'herència.

El senyor Zapatero es va acomiadar indultant un banquer. El senyor Camps va firmar, el dia abans de la seua dimissió, l'ampliació del contracte amb Ecclestone. I vosté, senyor Fabra, que sap que només li queden tres mesos, de moment ja els ha deixat un regalet als empresaris de l'ensenyament

concertat, la majoria congregacions religioses: el blindatge dels concerts per a sis anys, més enllà d'una legislatura. Sembla com si vostés ja donaren per perdudes les eleccions de 2015 i estigueren ja pensant en les de 2019. Sis anys, molt més d'una legislatura.

Jo li pregunte, senyor Fabra, ¿ha sigut un blindatge per encàrrec o un gest de generositat voluntari cap als seus amiguets? ¿És aquesta l'única herència o hi haurà més sorpreses en el seu testament polític?

Perquè la dreta, que es diu molt liberal i que parla de defensar el lliure mercat i la iniciativa privada, sempre ha fet el mateix amb els serveis públics. És un programa d'extermi en tres fases: primer els parasita, i per això quan van arribar al poder vostés unflaren les plantilles i muntaren *xiringuitos*; després, els degrada, deteriorant el seu prestigi social i beneficiant la competència privada; i, per últim, els privatitza o, directament, els desmantella.

Des de la punxada de la bombolla, vostés ja han passat de la primera fase. Les restriccions pressupostàries els impedeixen crear més *xiringuitos* i col·locar més *enxufats*. I, per tant, estan centrats en les altres dos: retallades, que deterioren el servei públic; i privatització o desmantellament d'estos.

En educació, amb l'excusa de la reducció del dèficit, pujaren les ràtios i la jornada lectiva i retallaren el personal de suport. I ara, amb l'excusa de la llibertat d'elecció dels pares, afavorixen l'escola concertada enfront de la pública, que vostés conceben com a subsidiària i a extingir. I sí que tanquen unitats i sí que tanquen línies en valencià.

Ara, que estan a punt de perdre les eleccions i que saben que un nou govern d'esquerres podria revertir la situació, tracten de deixar el seu model nugat i ben nugat.

Però li torne a preguntar, ¿la cosa quedarà ahí? ¿Serà només en educació o també en la sanitat? Perquè ahir el seu grup va portar ací un debat sobre la gestió privatitzada de la sanitat pública. I jo crec que vostés no fan puntada sense fil. ¿És que van a fer vostés una renovació de la concessió a Ribera Salut per l'hospital d'Alzira, en temps de descompte, tal vegada, quan ja estiguen dissoltes Les Corts? Diga-ho clar, senyor Fabra. Li exigisc una resposta clara i inequívoca. Diga-li vosté al poble valencià, ara i ací, que no prendrà cap decisió que hipoteque el futur de la sanitat valenciana, perquè nosaltres tenim el compromís ferm de, en 2018, recuperar per al servei públic la gestió directa de l'hospital d'Alzira.

Comprometa's a no anteposar els interessos mercantils d'una multinacional per damunt de la salut dels ciutadans i ciutadanes de la Ribera i de la Marina i del Vinalopó i de Torrevella i de Manises.

Ací vosté no pot invocar cap llibertat d'elecció perquè fins i tot els seus alcaldes, fins i tot les associacions en defensa de la sanitat pública i els mateixos treballadors de l'UTE Ribera Salut ja ho han deixat ben clar; volen que es recupere la gestió directa, volen acabar amb una etapa negra d'opacitat, de mercantilització de la nostra salut i de falta de control per part de l'administració.

Mire, senyor Fabra, els seus intents privatitzadors han fracassat moltes vegades. Va passar amb la línia 2 del Tram d'Alacant, amb Ferrocarrils de la Generalitat. També amb Radiotelevisió Valenciana. Però ahí la desgràcia és que, després de dos intents fracassats de privatització, finalment, vostés decidiren un tancament injust, autoritari i antieconòmic.

Ara, vostés tenen un conseller liquidador de Radiotelevisió Valenciana en el comitè electoral. Són vostés el partit liquidador dels serveis públics i de l'autogovern valencià. Eixa és la nostra desgràcia.

I és simptomàtic que un govern que té la responsabilitat de gestionar els serveis públics considere sempre millor la iniciativa privada. ¿És que vostés no creuen en els serveis públics

per una qüestió d'ideologia, també per una qüestió d'interessos, de negoci dels seus amics? Però el pitjor és que no saben gestionar-los. I, per tant, és una qüestió de capacitat.

Jo vos el dic, el problema no és el model de gestió pública. El problema és el model de gestors públics. El problema són vostés. Però, afortunadament, com diu la dita castellana, *no hay mal que cien años dure*; i el nostre malson durarà, exactament, vint anys i despertarem d'ell el 24 de maig. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, yo sí que le solicitaría que, teniendo usted una bola de cristal que va a saber lo que va a pasar el 24 de mayo, consulte a ver si usted va a estar sentado aquí la próxima legislatura, (*aplaudiments*) porque no lo tiene nada claro, se lo están diciendo las encuestas.

Y no me ha preguntado... No, no ha podido contestar a lo que yo le he preguntado, señor Blanco. ¿Por qué donde están gobernando, cogobernando, no actúan como aquí dicen? ¿Por qué? No lo han hecho, en Andalucía no lo han hecho; o en Extremadura, donde podían también influir en las decisiones de gobierno, tampoco lo han hecho. ¿Por qué viene aquí, precisamente, a decirlo y no actuar donde pueden, cuando pueden?

Además, siempre nos ponen la etiqueta a la gente del Partido Popular sobre la privatización de los servicios. ¿Sabe usted cuándo empezaron los conciertos educativos, señor Blanco? En 1985,... (*veus*)

El senyor president:

Señorías, por favor.
Por favor, señorías.
Señorías.

El senyor president del Consell:

...cuando el Gobierno de España lo regía el señor Felipe González.

Y en La Generalitat, ¿sabe cuándo empezaron esos conciertos educativos? En 1986, cuando el presidente de La Generalitat era Joan Lerma y que, por cierto, tenía de jefe de gabinete a una persona que alguno de aquí ya recuerda.

¡Fíjese!, no ha sido el centroderecha quien puso esos conciertos. Fue la izquierda quien los estableció, tanto a nivel de España como también... Sí, ahora mira para otro lado, ahora mira para otro lado. (*Rialles*)

Pero es curioso, es curioso. Es que, cuando les dicen las cosas como son, ustedes se ponen nerviosos porque no son conscientes que, al final, lo que nos piden los ciudadanos es que seamos eficientes en cuanto al uso de los recursos públicos.

Y tenemos que ser eficientes en todo y garantizar, sobre todo y para los ciudadanos, que la educación y la sanidad sean públicas. Y este gobierno, a pesar de los que ustedes han estado torpedeando, impidiendo que tomáramos decisiones, lo ha hecho durante toda esta legislatura, que ha sido muy complicada.

Hemos garantizado los servicios de sanidad y educación a todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana, señor

Blanco, a todos, desde la educación concertada y la pública. Porque es que usted quiere cerrar los colegios concertados, le parecen mal. Solo quiere aquellos donde usted pueda influir, tenga capacidad para poder decirles lo que tienen que aprender.

¡Oiga!, ¿usted sabe lo que es la libertad, la libertad de poder elegir? Eso es lo que defiende el Partido Popular, (*aplaudiments*) y no lo que usted, de forma permanente, quiere hacer ver.

Y usted no es consciente que está generando preocupación a más de los veinticinco mil valencianos que pueden ver peligrado su puesto de trabajo, tanto docentes como puestos de trabajo indirectos, al querer acabar con la educación concertada; que afectaría a más de cuatrocientos cincuenta mil valencianos, entre alumnos y sus familiares; o las empresas que pueden desaparecer. Eso a usted no le preocupa. Pues, que sepa que al Grupo Popular sí que le preocupa y, sobre todo, la capacidad de que los valencianos puedan seguir teniendo la libertad de poder elegir, tanto su centro educativo como también su centro sanitario, para poder poner en valor el protagonismo que los ciudadanos, que es lo que defendemos, puedan tener en la sociedad. Y no como ustedes,...

El senyor president:

Gràcies.

El senyor president del Consell:

...que lo único que buscan es el intervencionismo y, sobre todo, poder dirigir a los ciudadanos hacia donde les interesa. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Gràcies, senyor president.

Per a repreguntar sobre la mateixa qüestió, té la paraula la il·lustre diputada senyora López.

La senyora López Barceló:

Señor presidente, se le ha olvidado contestar si va a renovar la concesión de Ribera Salud. Será que, quien calla, otorga.

Tras una denuncia a la fiscalía anticorrupción, un informe del Consell Jurídic Consultiu y diversos informes a la abogacía de La Generalitat, ahora parece que la única disyuntiva posible para acabar con el modelo Cotino es o sacar estas dos mil plazas de accesibilidad social a concurso público, aplicando la libre concurrencia de las empresas, o bien convertir estas plazas en prestaciones económicas vinculadas al servicio.

Esto último ya ha sido denunciado en prensa porque llevará a una difícil situación a las personas dependientes, porque supondrá darles un dinero, según su grado, para entrar en una residencia que cuesta, de media, mil quinientos euros. Si cobro como dependiente cuatrocientos, ¿cómo voy a llegar a esa cifra?

Dígame, señor Fabra, ¿van a cargarse el modelo Cotino, a costa de seguir castigando a las personas con dependencia? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señora López.
Senyor vicepresident, té la paraula.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyoria.

Mire, la Conselleria de Benestar Social treballa per a, efectivament, un procés obert, transparent, que pugua permetre el major nombre d'operadors possibles i, sobretot, pensant en donar el millor servei, el millor servei a les persones, que és en què treballa este govern.

Vostés parlen molt de servicis socials, de servicis públics, de les persones, de les necessitats i d'altres. Miren, doncs, vaig a dir-los una cosa, vostés no tenen cap patent ni cap monopoli sobre servicis socials. Els països que vostés admiren no destaquen pel benestar de les persones (*se sent una veu que diu: «Muy bien.»*) ni pel progrés de les persones; (*aplaudiments*) destaquen, destaquen per cartilles de racionament i per escassetat d'aliments bàsics. Així és que, de vostés, lliçons cap.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor vicepresident. (*Aplaudiments*)

La senyora Sanz Alonso:

Siguen sin decir, señorías, señor Fabra...

El senyor president:

Señora Sanz, tiene la palabra.

La senyora Sanz Alonso:

Perdón, perdón, señor presidente.

Siguen sin decir, señor Fabra, si van a renovar o no la concesión a Ribera Salud. Pero miren, ustedes vienen dando un trato de favor escandaloso a la escuela privada, no solo han aumentado las unidades concertadas en las etapas obligatorias, sino que lo han ampliado al bachiller, a la formación profesional, a la FP básica, además de privatizar los 0-3 años. Han puesto además en marcha los centros de iniciativa social, Elx y Calp, para que empresas privadas construyan, gestionen y concierten la educación en suelo público durante 75 años, todo un privilegio. Lo han hecho cuando tenían pendientes 32 centros públicos del programa de Creaescuela y 18.000 alumnos en barracones, cuando suprimían 187 aulas de infantil y primaria, eliminaban 155 unidades de valenciano y condenaban a muerte a centros como el Cremona.

Detrás de la cacareada libertad de elección no hay más que un apaño para las finanzas de aquellos que hacen negocio con la educación. El señor Ciscar dijo en su momento que querían poner en marcha entre 27 y 30 CIS. ¿Creen que de esa forma, señor Fabra, se defiende la escuela pública?

El senyor president:

Gràcies, gràcies, senyora Sanz. (*Aplaudiments*)

Honorable consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Señora Sanz, mire, yo le diré cómo se defiende la escuela pública. La escuela pública se defiende respetando a sus profesionales. La escuela pública se defiende haciendo una escuela excelente que elijan libremente los padres, y no una

escuela a la que vayan los padres obligatoriamente y en la que les digamos cómo tienen que educar a sus hijos y en qué lengua tienen que estudiar sus hijos, sino que sean los padres los que eligen libremente esa escuela excelente.

Señora Sanz, el 67% de los alumnos de la Comunidad Valenciana estudian en la escuela pública, porque nos hemos preocupado después de veinte años de hacer una escuela pública excelente. Y el 26% estudian en la escuela concertada, y nunca pensé que tuviera que venir aquí a defender la libertad de más de doscientos mil niños que sus padres han elegido libremente un colegio, de más de veinticinco mil personas que trabajan y merecen el respeto que ustedes darle, en la escuela concertada (*veus*), de más de cuatrocientos titulares de centros concertados que hacen su trabajo todos los días, de más de setecientas empresas que se dedican a la educación infantil, de más de treinta y cinco mil niños de cero a tres años que tienen bono infantil de La Generalitat y que van a esas escuelas infantiles, porque sus padres han elegido esas escuelas infantiles.

Nunca pensé, señora Sanz, que tuviera que venir aquí frente a ustedes a defender la libertad de los valencianos y valencianas que tienen todo el derecho del mundo (*aplaudiments*) a elegir la educación...

El senyor president:

Gràcies. Moltes gràcies.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la promoció i regulació pel Govern d'Espanya de la instal·lació de sistemes d'autoconsum amb balanç net energètic, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 89.494, BOC número 272)

El senyor president:

Sext punt de l'ordre del dia, presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la promoció i regulació pel Govern d'Espanya de la instal·lació de sistemes d'autoconsum amb balanç net energètic, presentada pel Grup Parlamentari Compromís.

Per a la seua defensa, té la paraula l'il·lustre diputat Juan Ignacio Ponce. (*Remors*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta segona, senyora Ana Barceló Chico*)

La senyora vicepresidenta segona:

Cuando quiera, señor Ponce.

El senyor Ponce Guardiola:

Gracias, señora presidenta.

Buenos días, señorías.

Ya vemos el interés del gobierno valenciano por lo que vamos a tratar ahora mismo, una propuesta que intenta conseguir tres, cuatro objetivos fundamentales que vamos a ir detallando uno detrás de otro.

El coste de la energía se ha convertido en uno de los principales componentes del gasto en el día a día en hogares, edificios públicos y empresas. Bien conocido es que la única alternativa que nos permitiría reducir nuestra dependencia energética, que nuestra economía no estuviera condicionada de forma tan determinante por los precios de los combustibles fósiles, no ser tan vulnerables a sus oscilaciones y